

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

احمد جواد مرادی*

۲۹ اکتوبر ۲۰۲۳

احمد جواد مرادی

افغانستان طالبانی، پایگاه امن تروریسم بین المللی

در راستای راهبرد ستراتیژیک پاکستان و هم پیمانان جهانی آن، افغانستان اکنون نه تنها به باشگاه تروریسم بل، به پرورشگاه تروریسم و پناهگاه آنها مبدل شده است. آزمون زمان به مثابه راوی مفادات توافقات پنهان دوحه به اثبات رسانید که طالبان به مثابه نیروی نیابتی در چارچوب برنامه های ستراتیژیک نقشه پردازان و بازیگران جهانی و پاکستان در تعهدات خود بدرستی عمل نموده و در خصوص ایجاد کمر بند سبز تروریستی در مرز های شمالی، شمال شرقی و جنوب غربی افغانستان، مصروف سازو کار های بزرگ و راهکرد های تهاجمی در آنسوی مرز ها می باشند. دور نیست که از این آتش زیر خاکستر، آتش فشان های بزرگ در زمان معین برخاسته و افغانستان را به کام خود فرو

برد.

با استقرار تروریسم جهانی در مرز های افغانستان، پاکستان و همپیمانان جهانی آن اهداف چند منظوره را در ماورای افغانستان و داخل کشوردنیال نموده و آن عبارت از تحکیم و تداوم سیطره پاکستان بر قلمرو افغانستان، تضمین درازمدت نظام پوشالی طالبان، انجام تهاجمات بر کشور های همسایه و غیر بومی سازی جامعه و کمربند های مرزی در یک خط ستراتیژیک می باشد.

به طور عمده استقرار طالبان پاکستانی و انتقال هزاران خانوار وزیرستان شمالی پاکستان در این محلات به غرض تغییر دموگرافی منطقه و اهداف ژئوپلیتیک از جمله شاخه های اصلی این پروژه محسوب می گردد. پاکستان با اتخاذ این رویکرد می خواهد تا آهسته آهسته افغانستان را به فلسطین دوم مبدل نماید. کوچ های اجباری و غصب ملکیت های مردمان بومی بخشی از این مقدمات محسوب می گردد. هرچند وزرای خارجه کشور های سازمان پیمان امنیت جمعی نسبت به برنامه طالبان در راستای استقرار مردمان پاکستانی در ولایت شمالی افغانستان نیز واکنش نشان دادند اما روشن است که مردم افغانستان و همسایگان افغانستان بر تغییرات ژئوپولتیک که بر مدار اهداف بلند پروازانه پاکستان و شرکاء شکل بگیرد بی تفاوت نخواهند بود.

جابه جا سازی گروه های تروریستی مانند جنبش اسلامی ازبیکستان، حزب اسلامی ترکستان، داعش، القاعده، حزب التحریر، انصارالله تاجیکستان، گروه تروریستی ایغور، طالبان پاکستان و جندالله بلوچستان در زیر چتر حمایتی طالبان در افغانستان که به گونه ای اهداف واحد را در قالب برنامه های معین ستراتیژیک دنبال می دارند، همه و همه طبق ستراتیژی واحد و دراز مدت صورت گرفته است و این خود سیگنالی است برای تداوم بحران سیاسی افغانستان و نابودی کامل جغرافیائی کشور در زیر پاشنه های تروریسم و طالبان و تداوم نقض حقوق بشر، حقوق زنان، خشونت، فقر، عدم ایجاد دولت فراگیر و قانون مدار و عقب نگاه داشتن افغانستان به دوره ای قرون وسطی که بستن درب مکاتب و دانشگاه ها به روی زنان و دختران بخشی از این برنامه های ارتجاعی و عقبگرایانه می باشد.

پاکستان و همپیمانان بین المللی آن می خواهند تا اوضاع افغانستان به طرز مستدام در نقطه غلیان قرار داشته باشد، پاکستان علاقه مند نیست تا رژیم طالبان به رسمیت شناخته شده و یا دولت قانون مدار در افغانستان استقرار یابد آنکشور ترجیح می دهد تا افغانستان به مثابه "صوبه پنجم" پاکستان تحت سیطره اش اداره گردد. رویکردی که در عقب دروازه های دوحه میان امریکا و پاکستان به امضاء رسانیده شده بود و بدینگونه امریکا وادار گردید تا مقدرات سیاسی افغانستان را روی کف دست پاکستان و لشکر نیابتی اش طالبان واگذار نماید.

تلاش های تیاتر گونه در جریان است که با راه اندازی جنگ های زرگری و پارازیت افشانی های سیاسی میان طالبان و داعش خط فاصل ایجاد نمایند، اما مجموعه ای از شواهد و داده های انکار ناپذیر سیاسی از همپیمانی ستراتیژیک داعش و طالبان در راستای اهداف واحد و ستراتیژیک وخواستگاه مشترک آنها سخن می گوید.

نگاه های تیز هوش وداوری های منصفانه نخبگان جهانی در خصوص سیاهترین نظام در قرن ۲۱ در بخشی از پیکره سیاره ما به نام افغانستان، مستدام در چرخش است و چه خوشا که درد و رنج و صدا و فریاد مردم افغانستان پیوسته از رشحه های قلم آنها برمی تابد و تکانه های جدیدی را در سمت بستر سازی برای تغییرات و دگرگونی های سیاسی در کشور ایجاد می نماید

* - احمد جواد مرادی روزنامه نگار آزاد افغانستان.